

21

Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
nr. 23
(CCIL)
8
Ianuarie
1991
3 lei

Abonament
colectiv
2 lei

Lumea nimicului? Sindicatele în România (I)

Tristețea adâncă din ochii tinerilor de la Timișoara și nesăbuirea unor parlamentari-lustragii de vorbe fără fond m-au proiectat — o clipă — într-o lume a NIMĂNUI, o lume fără noimă în care orice este posibil, chiar și NIMICUL. Dar este oare posibil orice? Iată o întrebare și ea fără noimă. Firește că într-o lume umană nu este posibil orice, nici chiar într-o lume a nimănuui (?) Dar într-o lume ce se reclamă liberă și democratică? Așa cum susțin unii că ar fi România de azi? Este ea oare a nimănuui? Dacă nu, atunci a cui este? A celor care au murit în decembrie '89 nu este în nici un caz, pentru că idealurile lor nu se regăsesc AICI, ACUM. Sau abia dacă recunoaștem, printre mizerii, biete rudimente din ceea ce visau, cu ochii deschiși — în viață și moarte — acei tineri ce și-au dezvelit piepturile strigând: „trageți lașilor!” Și lași au tras, fără strop de sentimente, fără strop de rațiune. Și lași sînt astăzi printre noi, sînt deasupra noastră, fără strop de sentimente, fără strop de rațiune — animale de pradă care au sfîșiat o țară, un popor, o conștiință, în numele NIMICULUI.

Totuși, este oare, aici, lumea nimănuui? — dînd la o parte acele animale de pradă. Poate fi lăsată țara la chere-mul unor inși avizi de putere, ale căror scopuri sînt instau-

rarea — reinstaurarea — NIMICULUI, peste singele care ne-a luminat, pentru o clipă, viața? Revelația nu-i decît un vis absurd, dacă la trezire nu speli murdăria care te-a acoperit, care te înconjoară. N-am nevoie de... reverii în care șobolanii sînt ingeri, singele — lapte și miere menit să îngrase porcii. Nu pot trăi decît adinec rațional, hrănindu-mă, acum, cu ADEVĂR. Oare în această lume a noastră, în care este posibil orice, adevărul nu-și poate găsi loc? Dacă nu, înseamnă că nu-i lumea nimănuui, ci lumea acelorasi indivizi care au instituit, o jumătate de veac, ERA TICALOSILOR. Aceasta să fie oare lumea dintre tristețea adîncă a tinerilor din Timișoara și lustrul unor vorbe goale din parlament?!

Nu pot și nu vreau să cred, atîta timp cît în mîile de răniți se răzvrătesc morții revoluției, ca luminători ai vieții ce în grele chinuri se naște.

Traian SUCIU

Convocare

Miercuri, 9 ianuarie, ora 17, va avea loc, la sediu, adunarea generală a Asociației Răniților. Revoluției, în vederea alegerii noului comitet de conducere.

PREAMBUL

Trăim un fenomen istoric în premieră. Datorită revoluției declanșate în 16 decembrie 1989 la Timișoara, România este nevoită, ca și celelalte țări est europene, să facă saltul spre democrație, după un sistem totalitar, extremist de stînga, care a ținut neapărat să se numească comunist. Realitatea socio-politică și economică fiind cunoscută de toți, se pune problema, cum? ce strategie reformatoare se potrivește realității noastre de acum? Începînd de anul trecut, mai ales după alegeri, s-au luat o serie de hotărîri parlamentare sau guvernamentale care, cel puțin în prezent, sînt departe de a ne determina să fim optimiști. Liniștea promisă în campania electorală de cei care, prin alegeri, au cîpătat girul majorității naționale, întîrzie să se instaurze.

Plecînd de la faptul că, timp de 40 de ani, n-am avut o societate civilă, a libertății de opinie, a respectării drepturilor fundamentale ale omului, ne-am gîndit să inițiem un ciclu de articole pe problematica sindicalistă, avînd în vedere că multe convulsii sociale și politice din ultimul an s-au datorat lipsei exercițiului politic și de orientare sindicală.

Dorim, numai, ca prin in-

formații reale și interpretări personale să oferim idei, spre dezbateri individuală sau colectivă, care să contribuie la nașterea unei realiste, omogene și mature mișcări sindicale.

1. PRETEXT

O vizită gazetărească la „FLARO” — Sibiu. Întîlnirea cu muncitorii, de fapt, reîntîlnirea, a fost pentru mine o adevărată revelație, în contextul social actual din țara noastră. Am parcurs secțiile recunoscînd ambianța, atmosfera specifică și acel du-te vino cu care m-am familiarizat în anii petrecuți alături de muncitori, cînd ei și inginerii au trăit împreună, ceea ce acum pot numi în deplină cunoștință de cauză, perioada degradării treptate a condiției de om de industrie. Fetele

lor, ale muncitorilor, mai mult sau mai puțin preocupate de ceea ce fac, știu de mult timp, ascund gînduri care îi fac pe toți să semene, oriunde ar lucra. Femei, care au învățat mecanic ciclurile de funcționare ale unei mașini (de injecție), preocupate mai mult de copii lăsați prin creșe, grădinițe sau mai știu eu pe unde, de mîncarea cea de toate zilele atît de greu de făcut, cînd o rețetă le supune la adevărate experiențe, bărbați obosiți de o muncă atît de puțin tehnologizată, mulți dintre ei navetiști „de pe sate”, unde îi așteaptă animale, coase, topoare, mă urmăreau cu priviri întrebătoare, „cine o mai fi și asta?”.

(continuare în pag. a II-a)

Dorin TEODORESCU

MERȚI „35 — ROUMANIE”

Sîmbătă, 5 ianuarie 1990, cele două vagoane cu ajutoare umanitare, trimise de asociația franceză SOLIDARITATEA 35, au sosit și au fost descărcate în gara Sibiu. Încă de la constituire, această asociație nu a încetat să inițieze acțiuni de diverse genuri pentru ajutorarea populației și instituțiilor județului. Ar fi de menționat aici cel puțin

transporturile de ajutoare trimise la cîteva zile după revoluție, cele ce le-au urmat, grupul de 100 de copii care au petrecut 3 săptămîni în minunata Bretanie, cei 40 de țărani care au participat la un schimb de experiență cu prietenii lor francezi, mulțimea de colete personale primite de concetățeni de-ai noștri etc.

Vagoanele sosite la Sibiu au conținut ajutoare umanitare (îmbrăcăminte, materiale, aparatură medicală, medicamente, o mare cantitate de făină, material tehnic sau informațional, mici cadouri de sărbători pentru copii ș.a.m.d.) trimise de comunele locale, persoanele particulare sau instituțiile departamentului Ille et Villaine înfrățite cu satele și comunele sibiene, astfel: Roz-sur-Cuesnon/Hoghilag; La Meziere/Bîrghiș; La Guerche de Bretagne/Păuca; Bazouges la Perous/Sibiu; M.S.F. + primăria orașului Rennes + cotidianul Ouest France/Spitalul de psihiatrie (secția copii); CHSP Rennes/Spitalul de psihiatrie; Plerin (Cotes d'Armor)/Avrig; Guichen/Atel; Saint Aubin d'Aubigne/Mică-sasa; L'Hermitage Saint Gilles/Copșa Mică; Montgermont + La Capelle des Fongerețz/Selimbăr; Chasne sur Illet/Alfina; Saint Gregoire/Orlat; Chateaugiron/Porumbacu de Jos; Romagne/Poldu de Jos; Antrain/Poplaca; Servon sur Vilaine/Seica Mare; Pace/Slimnic; Quebriac/Marpod; Saint Suplice la Foret/Iacobeni; Thorigne Fouillard/Turnu Roșu; Pipriac/Chirpăr; Breteil/Rusciori; Acigne/Seica Mare; Combourtille/Ernea; Guipel/Bruiu; Parrain d'or Copains d'or/orfelinat; Liceul Saint Malo; fam. Clatin; Liceul Assomption Rennes, fam. Biard, Duclos, Morin, Chesnais.

(continuare în pag. a III-a)

Eugen IORDĂNESCU

Duminică, 6 ianuarie, cîteva sute de sibiieni au participat în Piața Mare la oficierea slujbei de Bobotează. Slujba a fost oficiată de către Mitropolitul Ardealului Antonie Plămădeală, alături de un sobor de preoți. Foto: RADU DUMITRU

OAMENII MĂRTURISESC SINDICATELE ÎN ROMÂNIA

— sondaj de opinie —

(urmăre din pag. 1)

1. Ce ați sperat că va aduce Revoluția din decembrie 1989 și cite din speranțele dumneavoastră s-au împlinit? 2. Cu ce sentimente ați așteptat sărbătorile de iarnă? 3. Doriți ca anul acesta să vă mai aducă vreo schimbare? Dacă da, de ce natură ați vrea să fie ea? 4. Ce cadouri ați făcut celor dragi cu ocazia sărbătorilor? 5. Puteți numi o persoană în care aveți încredere în privința viitorului națiunii noastre?

RĂSPUNSURI: Pavel C. — Preot (36 ani): 1. Am sperat atât de multe și ne-a adus atât de puține. 2. Of, of, of! 3. De toate numai să fie bine. 4. Nu prea multe. 5. Ar fi atât de mulți dar stau în umbră. Nici unul din cei trei. **Dana P.** — Actriță (42 ani): 1. Am sperat că vom obține libertatea, că vom îngropa comunismul și că vom fi fericiți. Comunismul este în floare, am fost fericiți trei zile cât a durat revoluția și încă nu avem liniște. 2. Cu bucurie, cu multă dragoste și cu sufletul împăcat că putem sărbători cum se cuvine. 3. Să fie mai multă înțelegere, oamenii să fie mai uniți, să nu ne lăsăm dezbinăți, ca să obținem ce am dorit de la revoluție. 4. Cu greutate, cam cele dorite. 5. Petre Roman, dar nu este lăsat să facă nimic. **Doina M.** — Pictor executant (44 de ani): 1. Multe dar nici una nu s-a împlinit. 2. Cu

frica că va fi o nouă revoluție. 3. O viață mai bună și mai liniștită, că ce-i acum... 4. Nici un cadou că nu am avut bani. 5. Unde dracu să o găsești! **Petra S.** — Analist programator (40 de ani): 1. N-am avut speranțe. 2. Sentimente de liniște, de încredere că este și va fi liniște. 3. Nu. Este sentimentul că totul merge pe cel mai bun drum. Încet și sigur. 4. N-am prea găsit nimic. O sticlă de vin „Cabernet” cu 100 lei. 5. Petre Roman. **Emilia F.** — Funcționar (35 de ani): 1. Am sperat că în sfârșit vom fi liberi și vom trăi demni într-o țară demnă, dar... 2. Îmi doream ca pe eschierul politico-social să ne dovedim maturitatea. N-a fost să fie așa și Moș Crăciun a rămas tot moș ge ilă. 3. Îmi doresc să scăpăm de comunism și de slujitorii săi loiali care sînt la conducere. 4. Cele promise de guvern și președinte... adică nimic. 5. Poate... **Regele Mihai.** **Camelia P.** — Studentă (22 de ani): 1. Sint dezamăgită! 2. Sentimentele mele sînt undeva pe jos. 3. Aș dori și în politică și material. 4. Ce am găsit și eu. Am luat o maimuțică, articole de cosmetică, totul cu niște cozi... 5. În cine este acum nu am nici o încredere. **Octavian C.** — Pensionar (fost colonel inginer M.Ap.N.) (56 de ani): 1. Ce am sperat s-a îndeplinit. 2. Sint liber am ieșit din armată, pot să birfesc pe oricine, am de toate în casă. Fac tot ce-mi dorește inima, dacă vreau să stau în cap pe stradă stau în cap. 2. Cu reținere dar a fost mult mai bine decît m-am așteptat. 3. Nu, să mă simt tot așa de bine că m-am asigurat și de băutură și de mâncare. 4. N-am făcut nici un cadou. 5. Am încredere în Petre Roman. Și mai sint vreo 2—3 în guvern care sînt băieți deștepti. **Domnica S.** — Pensionară (fostă contabilă — 76

de ani): 1. Am avut multe speranțe dar nu s-a împlinit nici una. 2. Să fie pace, să nu se mai bată și să nu se mai facă porcăriile care s-au făcut. 3. Să fie liniște, libertate în adevăratul înțeles al cuvîntului. Nu așa cum e acum: caca-maca. 4. Nici unul că nu am avut bani. 5. Regele Mihai. **Dan P.** — Inginer (27 de ani): 1. Am sperat să ne aducă altceva decît ne-a adus. 2. Nu știu să spun. 3. Să fie libertate în muncă. Cît muncești, atît să câștigi. Pînă nu se rezolvă problema asta nu se face nimic. Să se cunoască la teanc! 4. Nici unul că n-am găsit nimic. 5. Eu am încredere în mine și atît.

Consemnate de
Camelia PENTELESCU

Mașinile unelte, multe și neglijate din cauza ritmului îndrăcit impus de statul comunist unei activități ce a urmărit numai cantitatea, sînt „chinuite” în continuare să mai scoată ceva, doar, doar mai salvează un salar care, oricum, nu ajută prea mult omului.

Discuțiile s-au legat ușor, mai ales, pentru că mi-am ales „subiecții” din cadrul atelierului de întreținere, mai precis, electricienii, categoria de meseriași cunoscută mie. Am trecut repede peste cuvintele de protocol fiindcă doream să știu dacă, în noua situație creată în țară, au reușit să înjghebe un sindicat. Și am aflat că există încă din primele luni ale lui 1990.

Foarte repede mi-am dat seama că am de-a face cu oameni care își pun probleme grave, de interes personal

sau general (puțini sînt cei preocupați, în timpurile de astăzi, de soarta societății) la un nivel de înțelegere ridicat. „Fenomenul” Timișoara, căzut, într-un an, de la înălțimea unui simbol la condiția jignitoare de singularitate pe plan național (cu toții știa, însă, cine întreține această stare). Situația fostei nomenclaturi pe care o simt că trăiește bine mers, chiar pe funcții de conducere. Apa potabilă în Sibiu („D-le, pe vremea comuniștilor aveam măcar apă rece”), în a cărei rezolvare nu simt nici o preocupare din partea edililor orașului. Bișnițarii și liberalizarea prețurilor („legalizarea speculei”). Iată cîteva subiecte discutate, după care, în ce privește sindicatul din întreținere, am înțeles o nemulțumire generală.

(va urma)

PROCESUL COMUNISMULUI

Agenciei Naționale de Presă „Rompres” i-a fost trimisă spre difuzare o declarație ce poartă semnătura ministrului de justiție Victor Babeș, în care se spune: „În numele primului ministru al Guvernului român sînt autorizat să declar următoarele:

Deși s-a împlinit un an de la Revoluția Română din decembrie 1989, care, prin jertfele de sînge, a condus la înlăturarea comunismului și a dictaturii ceaușiste din România, vinovații de dezastrul în care ajunse țara — și care a declanșat revoluția — și tot astfel cei care au încercat să înăbușe în sînge revoluția, așa-numiții teroriști se află în continuare printre noi, anonimi și în deplină libertate.

Poporul român are, însă, dreptul să-i știe pe toți cei care — conducători ai fostului partid comunist, ai organelor de stat, ai securității sau alte persoane — acaparînd prin fraudă puterea politică au folosit-o în mod abuziv sau chiar criminal, au organizat și utilizat teroarea împotriva a zeci și sute de mii de cetățeni, au trimis în judecată, condamnat, întemnițat sau ucis oameni nevinovați, au încurajat delatiunea, minciuna și corupția, au batjocorit tradițiile și istoria acestui popor, au infometat și au ținut în întinerie și frig deopotrivă bătrîni și co-

pii, bărbați și femei, au dezbinat pe români și pe cetățenii noștri de alte etnii, ducînd țara la dezastru politic, economic, social și cultural, pentru ca apoi, în momentul în care poporul s-a ridicat, să tragă în populația pașnică pentru a înăbuși în sînge revoluția, inclusiv după fuga dictatorului. Poporul român are dreptul să știe care sînt aceste persoane și ce au făcut ele, dar fiecare zi care trece micșorează șansele aflării adevărului, îngreunează și complică cercetarea și judecarea autorilor, îndepărtează speranțele îndreptățite puse în puterea adevărului și a justiției.

Dacă poporul român are dreptul să știe adevărul, tot astfel organele de anchetă penală, în primul rînd procuratura, au datoria să instrumenteze fiecare caz în parte, să stabilească contribuția fiecărei persoane la dezastrul țării și la încercarea de reprimare a revoluției, iar pe cele vinovate să le trimită în judecată pentru a putea fi trase la răspundere. Pentru că, subliniem, astfel de persoane au a răspunde nu pentru ce au făcut într-o singură zi sau într-un ceas, prin participarea la o ședință — fie ea a fostului comitet politic executiv, cum s-a făcut trimiterea în judecată a unora — ci pentru ceea ce au făcut împotriva țării și a po-

porului român timp de peste 40 de ani, inclusiv în zilele fierbinți ale revoluției cînd s-a tras împotriva populației neînarmate.

Nu putem și nu trebuie să fim liniștiți cîtă vreme cei vinovați de dezastrul economic, politic, social și cultural al țării, care a dus la Revoluția Română din decembrie 1989 sau care au încercat să o reprime în sînge se află printre noi, anonimi, nepăsători și în afara oricărei răspunderi. Ascunderea adevărului, tergiversarea realizării justiției contravin intereselor de azi și de mîine ale poporului român, astfel că pasivitatea organelor de anchetă penală, în primul rînd ale procuraturii, nu poate fi tolerată.

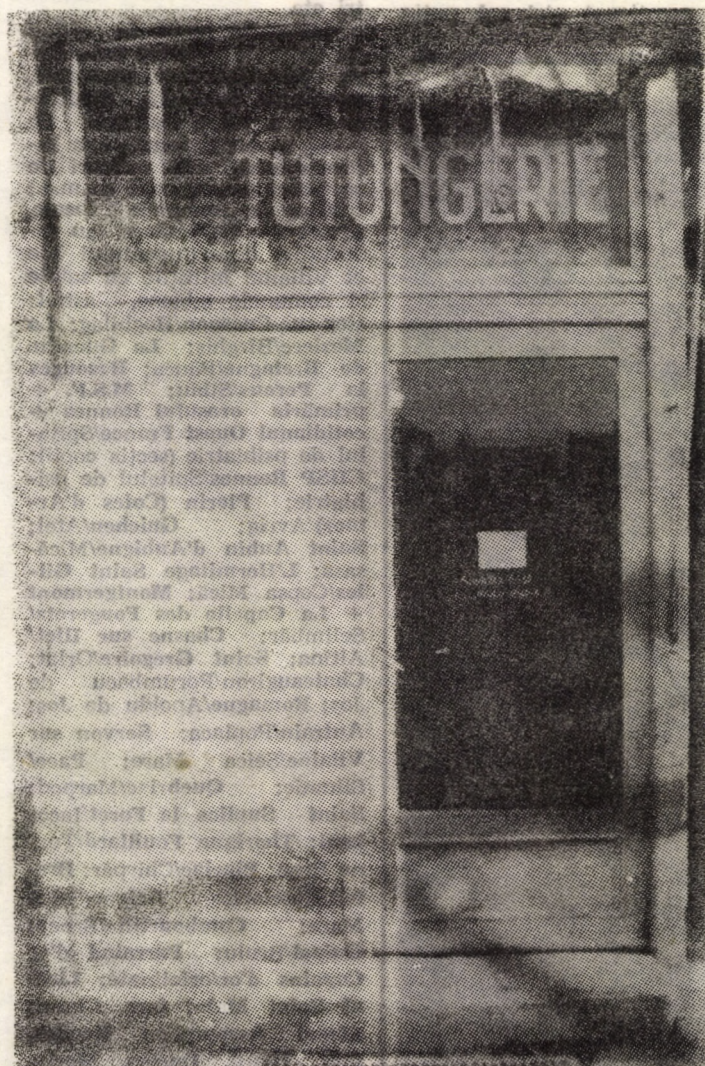
Pentru toate acestea și conștient de complexitatea și dificultățile unei asemenea misiuni, primul ministru cere organelor procuraturii să ducă pînă la capăt descoperirea și trimiterea în judecată a tuturor celor care s-au făcut vinovați față de poporul român, atît în timpul regimului comunist cît și în timpul revoluției, pentru a fi sancționați de instanțele de judecată potrivit legii. Renunțarea țării, reconcilierea națională, restituirea în lume a imaginii adevărate a României nu pot fi concepute fără aceasta.

Semne bune în comerț?

N-aduce anul ce aduce ... liberalizarea! Lucrătorii din comerț și cumpărătorii se întreabă, nu fără temei, dacă anul are semne bune. Dacă ținem cont de faptul că am petrecut sărbătorile fără să stăm la coadă la carne de porc — nu pentru că a lipsit coada și carnea — dar sfînd totuși la cozi infernale la bere pentru că de alte băuturi te-mbătați fără să le miroși măcar, ci numai văzîndu-le prețul, semne bune n-ar prea fi. De această dată, la acest început de an de grație '91, întrebarea din titlu nu se justifică prin lipsa de produse în comerț, ci de faptul că majoritatea cumpărătorilor nu le pot avea din cauza prețurilor. Să luăm un exemplu concret (deși nu pare de sezon): care fată n-a visat în ultimii ani la o pereche de pantofi albi? De cît timp au lipsit aceștia din magazine? Pentru că omul isteț își face iarna car și vara sanie, nu mai miră pe nimeni și nu trebuie să explice de ce pareă firesc ca și pantofii să se cumpere iarna iar cizmele vara. În ultimii ani și această regulă a căzut. Au apărut însă acum frumoșii și eleganții pantofi albi, dar la ce bun? Prețurile enorme îi fac inaccesibili, zăcînd astfel pe rafturile magazinului „Antilopa”. Intrî, îi vezi, oftezi, pleci pentru că nu poți sacrifica o jumătate din leafă pentru o pereche. În ceea ce privește luxosii pantofi albi de lac din noile unități privatizate, circulă zvonul că sînt făcuți pentru a decora piciorul fe-

mei moarte, ca atare nu există nici un interes ca să fie rezistenți și se vînd în Turcia la prețuri de nimic. La noi însă au depășit prețul de 1500 lei perechea, așa că rar se cumpără ceva să-i cumpere, și cu toate acestea prețurile nu se încumetă să scadă. La fel stau lucrurile și cu pantofii bărbătești. Tot grație prețurilor au apărut prin magazine și alte produse care pînă acum au fost rare averse. Cel mai la îndemînă exemplu ar fi mașinile de spălat, simple sau automate și casetofonele. La magazinul „Mena” (din Hipodrom III) s-au găsit câni și pahare, la magazinul „Dumbrava” platurii, oale, cratițe, farfurii și tacimuri, fără coadă. Întrebînd vinzătorii de ce acestea nu se vînd în ritmul de altă dată, au răspuns invariabil din cauza prețurilor (ex.: o tîgaie = 135 lei!). Deci pînă nu se clarifică și problema salariilor, nu vom ști dacă răspunsul întrebării din titlu este da sau nu. Dacă ținem cont că am trăit o revoluție recentă, trebuie să fie da. Dar dacă ținem cont că anul acesta de sărbători am avut posibilitatea să oferim copilul nostru de sărbători mult râvnitul produs „Coca-Cola” din raioanele de dulciuri din magazinele alimentare, și nu am putut-o face din cauza prețului (30 ml = 80 lei), nu știm ce ne va aduce ziua de mîine.

Gabriela BALAN

Acte de vandalism în plin centru al Sibiului. Simbăta noaptea, brichetele ce se aflau în vitrina tutungeriei din Piața Mare i-au „tras cu ochiul” cuiva, care s-a și grăbit să spargă geamul să le ia. Din fericire, n-a reușit să și le însușească pentru că se pare a fost pus pe fugă de Poliție.

Foto: RADU DUMITRU

După Revoluție (revoluție) în România au început să apară tot felul de topuri și clăsamente. Unul din aceste topuri se ocupă de cei mai iubii și de cei mai urâți români. La scară națională cunoaștem topurile și uneori ne mirăm, alte ori sintem de acord cu ele. Ceea nu știe o mare parte din populație, este faptul că un asemenea top s-a făcut și în comuna Axente Sever din județul Sibiu. Aici „campionul” indivizilor care au trezit ura consătenilor este domnul-tovarăș Bucerzan Vasile, președinte al C.P.A. D.M. Axente Sever. La baza afirmației mele stau cele 455 de semnături care există la redacție.

Se împlinesc zilele acestea un an de la încercarea locuitorilor comunei de a schimba conducerea C.P.A.D.M.-ului și de a opri abuzurile domnului-tovarăș Bucerzan.

Acest om a condus C.P.A.D.M.-ul Axente Sever după bunul său plac și în folos personal.

Toate încercările acestor oameni de a stopa o stare nefirească, de a limpezi lucrurile s-au potocnit la un moment dat. NU CUNOAȘTEM CAUZELE. Unii dintre reclamanții susțin că zona de influ-

„Destul” tovarășe Bucerzan!

ență și rețeaua de pile și relații ale domnului-tovarăș Bucerzan este foarte întinsă. Faptele petrecute dovedesc acest lucru. S-a mai scris despre Bucerzan și despre situația existentă. S-au promis atunci niște alegeri, care nu s-au mai ținut, s-au ucis niște speranțe cu promisiuni care nu vor fi niciodată ținute.

Cazul a fost anchetat atât de Poliție, cât și de Procuratură dar schimbări esențiale nu s-au produs. Pe lângă toa-

te astea, conducerea U.J.C.C. nu a reacționat la nici un argument oferit de locuitorii comunei. S-au adăpostit după niște cifre de plan, oferite de Bucerzan, cifre care nu știu dacă sînt sau nu reale. Poate o comisie de control ADEVĂRATA se va ocupa de „scriptele” familiei Bucerzan pentru că am uitat să spun că la această situație participă cu un rol important și soția lui Bucerzan Vasile, Bucerzan Maria (fostă primărită în comuna Axente Sever).

Greu de clintit acest individ care are curajul să sfideze sute de oameni, să-și bată joc de viața și sufletul lor.

Oare la nivel de U.J.C.C., la nivel de Procuratură, Poliție, Prefectură, nu se poate soluționa acest caz, această situație cu mecanisme și practici anacronice. Oare nimeni nu are curajul să se așeze în fața lui Bucerzan și să-i spună DESTUL!

(va urma)

Dan Ioan BOGDAN

Colecționarii de murdării

MOTTO: Cine sapă groapa altuia cade în ea, (vechi și adevărat proverb românesc). Viața noastră ar fi fost mult mai ușoară și mai frumoasă, drumul ei ar fi fost mult mai drept, dacă nu ar fi existat ei, colecționarii de murdării extaziați de răul pe care îl pot face. Personaje ale unui teatru viu, în care cei mai fini psihanalist și-ar prinde urechile nereușind să justifice pînă la capăt micimea sufletelor și lipsa evidentă de caracter.

La lumina zilei, acești proprietari ai murdărilor adunate pozează în: oameni buni, cinstiți, de multe ori în cu orice preț să pară intelectuali, capabili, încercînd să-și ascundă minciuna, după un paravan de minciuni și calomnii pe care le minuieste abil. „Promovarea” lor (subliniez acest cuvînt) nu a depins niciodată de ei, a

fost hotărîtă de alții în urma unor „afinități” ale unor simpatii, ale unor legături de rudenie, aproape niciodată nu a avut la bază competența.

Indivizi cu urechea mereu trează adună tot ce aud, chiar și lucruri care aparent nu le pot folosi.

Cu satisfacție își trec în carnețele și în „dosărele” minciunile, calomniile, spuse de „unii” la adresa altora, pe care le vînd apoi drept adevăruri încercînd întotdeauna șantajul chiar dacă nu unul direct ci numai insinuat.

Acești indivizi care dacă și-ar privi într-un moment de răgaz viața ar fi cuprinși de vomă, la vederea tuturor nelegiuirilor făcute, au nerușinarea să murdărească OAMENI, clădindu-și calomnia pe tot felul de lucruri murdare adunate din lăzile de gunoi ale birfei.

Dacă pînă acum ne temeam de „cadriști” tenace care adunau lucrșoare de acest fel, pentru a ne ține în friu, pentru a ne stopa eventualele avansări sau eventualele nesupuneri, acum trebuie să ne temem de aceste cîrțițe care scot nasul la lumină doar pentru a ne împoșca de sus pînă jos cu murdăriile adunate.

Mai grav este atunci cînd descoperim că pe unii din acești colecționari de murdării i-am prețuit cîndva sau chiar i-am apărut cînd mîntimea furioasă dorea să-i linșeze. Ce spaimă aveau în sufletele lor atunci. Astăzi se consideră tari, la adăpostul dosarelor care le construiesc. Cu o mîgăla demnă de o cauză mai nobilă.

Ce le recomand? Să-și facă o retrospectivă a vieții și poate atunci vor realiza că: CINE SAPĂ GROAPA ALTUIA, CADE ÎN EA.

Daniela Maria FLUCSĂ

Dan Ioan BOGDAN

10 LEI mai mic decît 1 LEU?

Urmare a măsurilor de liberalizare a prețurilor, preconizate în mod indubitabil tehnocrat, de către neclintibilul guvern, Banca Națională a lansat în circulație o monedă de oțel placată în nichel, de mărimea aproximativ a monedei de 1 DM în valoare de 10 lei.

La cursul liber-alizat al valutei, 1 (un) leu valorează, deja, mai puțin decît 1 (un)

pfenning. Foarte probabil noua monedă, de altfel cu caracter comemorativ, va ajunge divizionară a pfenningului. Nemții încă n-au reușit. Este încă a confirmare strălucită a justetei politicii partidului (pardon frontului) pentru ridicarea pe culmi tot mai înalte a nivelului de trai al întregului popor.

Ion UNGUREANU

Biografii „recuperate”

Așa zisul Bîrlădeanu

Printre fruntași, creați de Comintern, ai p.c.r., pe care i-a îndepărtat Ceaușescu, a fost și numitul Alexandru Bîrlădeanu. Vicleanul aborigen de Olt își cunoștea tovarășii. I-a înglodat în pensii exorbitante, conservîndu-le privilegiile de nomenclatură. Debarasarea de personajele compromise, prin legăturile cu Moscova în perioada stalinistă, a asigurat, în ochii Occidentului, credibilitatea politicii de relativă independență față de sovietici a Ceaușescului.

Revenirea în posturi cheie, după revoluția tineretului din decembrie '89, a acestor comunisti îmbătrîniți în rele, are semnificația unei contra-revoluții a unei restaurații comuniste personificată de ultimii activiști ai Cominternului care își mulează moliciunea bătrîneții pe vigoarea vanității fiilor celor care le-au fost tovarășii de complet în slujba unei puteri străine. Asta îi leagă pe Bîrlădeanu și Brucan de Iliescu și Roman!

Cel care se împăunează cu titlul de academician, dar al cărui nume nu este trecut, ca al Elenei Ceaușescu pe nici o lucrare științifică (în tocmă de a"ii) s-a născut sub numele de Sasa Bordenko într-o familie de evrei în 1911 la Comrat, în Basarabia, actuala capitală a unei Republici Găgăuze de 28 de sate. În 1935 contribuie la înființarea Frontului Studențesc Democratic (organizație a Cominternului) împreună cu Alex. Voitinovici și Ilie Konstantinovski, ultimul rămas, după război, în Rusia ca traducător de literatură română iar celălalt ajuns președinte al Tribunalului Suprem, sub numele de Alexandru Voitin. După ocuparea Basarabiei, de către sovietici, în 1940 a optat pentru cetățenia sovietică. Va efectua acolo serviciul militar. Revine în țară în 1944. În timpul cit

a fost Iorgu Iordan, ambasadourul nostru la Moscova, printr-o convenție specială, cetățeanul sovietic Bordenko a devenit cetățean român. Acest interes deosebit pentru un singur cetățean relevă că nu era „un simplu cetățean”. Unele surse indică a fi fost ofițer K.G.B. În 1945 sau 1946 își schimbă numele în Alexandru Bîrlădeanu deși prin Comrat curge rîul Ialpug și nu Bîrlad.

A activat ca specialist al p.c.r. în transformarea economiei de piață liberă în economie socialistă. Pentru merite deosebite în dezastrul economic al țării, în 1964 va fi recompensat cu titlul de erou al muncii socialiste. Cînd îl vîd, grație televiziunii, pe junele revoluționar anticeaușist (că anticomunist se ferește, ca dracul de tămîie, să afirme) pe jumătate paralizat de bătrînețe, cu cit succes conduce lucrările senatului României înțeleg de ce, încă de acum un sfert de veac a fost declarat în viață erou... al muncii socialiste. Dar sarcinile istorice (numai sarcini istorice a îndeplinit tovarășul) de la senat nu îi epuizează energia. Îi rămîne și pentru a conduce ziarul „Azi”.

În ședința Parlamentului din 17 decembrie '90 a rostit sfidător „așa zisul miting din Timișoara”. Pingărirea jertfei prin așa zisul democrat, așa zisul revoluționar, așa zisul cetățean român, așa zisul român. Este trist că acest bătrîn penibil ne dă lecții de geografie deși încercă Strasbourg cu Salzburg și de istorie, declarînd de la sine Budapesta pașalic cînd și elevii de liceu știu doar de pașalicul Buda. În democratizarea țării, rolul tovarășului Bîrlădeanu este de FRINAR iar locul lui, lângă Dincă deși n-are demnitatea aceluia.

La Comrat și la Senat umbra lui Stalin este umbră de găgăuz.

Ion UNGUREANU

HANNUT - SEBEȘU DE SUS

Flacăra Revoluției din Decembrie a luminat cerul Europei, atrăgînd spre noi privirile Occidentului. Atunci România și-a regăsit locul, cel demult părăsit, între statele civilizate ale bătrînelui continent.

Încă din ianuarie anul trecut, oameni de omenie de pretutindeni au întreprins acțiuni de ajutorare a satelor românești, nefericite moștenitoare ale regimului de tristă amintire. Prin acțiunea „Villages roumaines”, localități din România s-au înfrățit cu orașe și sate din Franța, Olanda, Belgia, Elveția.

Sebeșul de Sus, localitate a județului situată pe malul sting al Oltului, s-a înfrățit la începutul anului 1990 cu orașul Hannut din Belgia. În Hannut a fost creat un comitet de inițiativă format din domnii: Charles Volont - primarul orașului, dr. Gillis Gérard, dr. Leray Claude, Bernard André, Balthazar Oscar, Géza Karsai, Vriamont Jean și Richard Christiane.

Astfel, în luna ianuarie, Sebeșu de Sus a primit un prim transport de ajutoare ce a constat în alimente și îmbrăcăminte. Pentru restaurarea

picturii bisericii au fost trimise în aprilie, vopsele și materiale, cu ajutorul domnilor Dullaers Jean Luc, Berlamont Jean Marie și Praillet Jean Marie. De asemenea, Dispensarul medical din localitate a fost înzestrat în aceeași lună cu medicamente.

Grija deosebită a cetățenilor orașului Hannut față de prietenii și frații din România s-a concretizat și în luna noiembrie 1990 cînd Școala generală a fost dotată cu aparatură modernă și rechizite școlare, iar pentru elevii lăcașului de învățatură au fost expediate fructe.

Sărbătorile de iarnă, Moș Nicolae și Moș Crăciun le-a adus celor mici noi bucurii, ei primind pachetele cu fructe și dulciuri.

Locuitorii din Sebeșu de Sus, aduc mulțumiri și pe această cale, celor care au înțeles situația dificilă în care încă ne mai aflăm. Prețul omeniei acestor adevărați cetățeni ai Europei nu poate fi evaluat pentru că ei dovedesc că dragostea față de semenii nu va fi niciodată separată de granițe.

Daniela Maria FLUCSĂ

Dan Ioan BOGDAN

Merçi „35 - Roumanie”

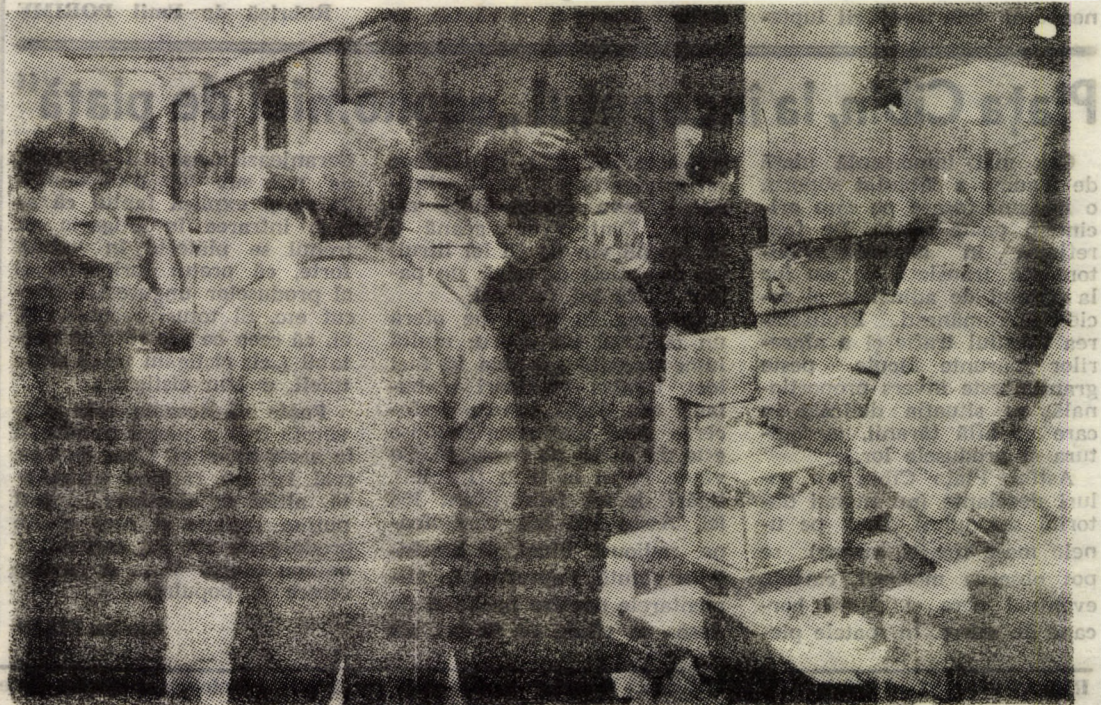
(urmăre din pag. 1)

Depășind nivelul inițial al relațiilor de prietenie materializate prin trimiterea în special de îmbrăcăminte și alimente, în momentul de față asociația franceză s-a orientat

spre relații de ajutorare și prietenie cu programe de lungă durată, care vizează deosebi ajutorul informațional, de pregătire a cadrelor și trimiterea de materiale tehnice de strictă necesitate.

Tuturor celor care au par-

ticipat la organizarea acestui transport și a celor anterioare (doar plata pentru expedierea pe calea ferată a celor două vagoane depășește 50.000 FF!) le transmitem mulțumirile destinatarilor și ale asociației Solidaritatea Sibiu - 35.

Muzeul Civilizației Populare din România

cu sediul în Sibiu, Piața Mică nr. 11
angajează prin concurs:

● **INFORMATICIAN** cu studii superioare de specialitate, vechimea în informatică cel puțin 10 ani, vorbitor de limba germană și cunoscător al limbii franceze.

Relații suplimentare la sediul instituției, telefon 118 06. — 1 —

Societatea Comercială „Orient” Sibiu

aduce la cunoștința publicului:

Începând cu data de 4 ianuarie 1991 s-a deschis primul local de societăți, situat în Calea Gușteritei nr. 61, telefon 3 58 62, oferindu-vă băuturi alcoolice, răcoritoare, dulciuri, preparate din alcool și cafea, produse de patiserie, țigări fiind mărfuri de import și indigene. Localul funcționează după următorul program:

- zilnic orele 9—24;
- vineri, sâmbătă non-stop;
- luni închis.

Conducerea vă transmite sărbători fericite și tradiționalul „La mulți ani”!

— 2 —

Căminul - spital de bolnavi cronici Sibiu

str. Azilului nr. 4

ANGAJEAZĂ:

● **INFIRMIERE**

Condiții: de preferință absolvenți ale cursului de Cruce Roșie. — 3 —

Irakul continuă să refuze ramura de măsline. WASHINGTON 6 ianuarie — Sâmbătă, 5 ianuarie, președintele Bush, rostea la ora 19 (ora României) o importantă cuvântare radiodifuzată. Referindu-se la situația pe zi ce trece tot mai arătoare, în Golf, a spus: „Toate eforturile diplomatice de până acum au eșuat. Sper că secretarul Baker să aibă mai mult succes. Discuțiile nu implică nici un element de diplomatie secretă. Ziua de 15 ianuarie nu reprezintă neapărat data începerii lupte-

lor, dar cu cât îi dăm mai mult timp lui Saddam, ne va costa mai multe vieți. În joc nu este numai soarta Kuweitului, ci viitorul unei comunități mondiale ce dorește să trăiască în pace”. În aceeași zi, Bush s-a întâlnit cu un posibil mediator: Perez de Cuellar (secretar general O.N.U.). Comunitatea Europeană l-a invitat pe Aziz (ministrul de externe irakian) la 10 ianuarie la Luxemburg, dar a fost refuzată. Referindu-se la acest refuz, Fernandez Ordonez (ministrul de externe spaniol) a declarat: „Irakul ar fi trebuit să accepte ramura de măsline oferită”. Baker, aflat în drum spre Geneva, unde se întâlnește miercuri cu Aziz, a făcut escale pentru consultări în Londra, Paris, Bonn, urmând ca după Geneva să-și continue călătoria în Arabia Saudită, Egipt și Siria. El a spus că nu va mai accepta nici o invitație la Bagdad, dat fiind timpul foarte scurt rămas, a-

dăgind că Irakul nu are de ales decât între două opțiuni: îndeplinirea integrală a rezoluției O.N.U. nr. 678, sau dacă nu se va retrage va fi folosită forța. Nu se știe ce conține valiza sa diplomatică, dar probabil îi va arăta lui Aziz fotografiile înregistrate de pe sateliți, zilnic, cu aria mișcării trupelor irakiene. La a 70-a aniversare a „zilei armatei” Hussein a spus cu emfază: „Kuweitul va rămâne provincie irakiană. Trebuie să ne pregătim pentru o lungă luptă în această bătălie a bălților, care cere sacrificii împotriva tiraniei americane”. Levy (ministrul de externe israelian) consideră aceasta ca o declarație de război, iar Cheney (ministrul apărării S.U.A.) a precizat că Bush nu are nevoie de aprobarea Congresului pentru declanșarea războiului.

Rubrică de Emil PORIME

Piața Cibin, la începutul „economiei de piață”

Cea mai importantă piață de legume a Sibiului suportă o metamorfoză pe care o poate sesiza. De fapt reflectă în maniera sa pitorească translații ce au loc la nivelul de adăncime al societății românești. Proliferarea micului trafic și a afacerilor mărunte făcute peste granițe, este invers proporțională cu situația delicată în care se află țărani, agricultura și produsele lor.

Astfel, Piața Cibin are goluri dezolante (nu numai datorită sezonului). Doar pe unele mese (foarte puține) se pot observa morcovi, cartofi, eventual pere și câteva borcane de miere. În spatele pie-

ței, este adevărat, se desface un produs nou și care aglutinează ceva cumpărători: alcoolul. Dintr-o damigeană și se toarnă vin (la 60 lei litru) iar din sticle de țuică, un pahar la 20 lei paharul.

Intrarea în piață ne oferă un cu totul alt cadru: multă lume peștriță (de-abia îți faci loc), tarabe, vânzatori ambulanți etc. Taxa pentru desfacerea unor asemenea produse este de 10 lei pe persoană. Se vinde Pepsi la litru (150 lei), țigări de tot felul (Kent 150 lei, Assos 100 lei) casetofoane, radiouri, blugi, și bineînțeles valută. Faptul că în alimentarele noastre pachetul de Assos se vinde cu 90 lei, nu

deranjează („așa o fi draguță, da' noi sub 100 nu-l dăm”). Și se explică faptul că acum intrarea în Ungaria cu trenul se plătește în valută forte, că prețul forințului și al produselor ungurești a crescut etc. Și totuși recunosc și ei, că ceea ce fac rămâne rentabil („cât câștigăm peste cheltuieli, e bun câștigat”).

Poate că aceasta este adevărata față a pieței românești în acest moment. Ceea ce este real își are rațiune suficientă, altfel ar dispărea... mai puține legume și mai multe produse de alt fel, reflectă o anume ofertă și... o anume cerere a populației.

Lucian FILIP

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut legitimație de serviciu, eliberată de O.J.T. Sibiu, pe numele Marcu Răfăla. O declar nula. (2700)

● Pierdut legitimație de serviciu eliberată de „Liberitatea” Sibiu, pe numele Drosu Mariana. O declar nula. (2692)

VINZARI-CUMPĂRARI

● Vind Kalymin. Telefon 122 88, numai în 8 și 9 ianuarie 1991. (701)

PROGRAMUL TV

MARTI, 8 IAN. 1991

9,00 Video-satelit. 10,00 Actualități. 10,10 Horoscopul zilei. 10,20 Avanzpremieră. 10,30 Interferențe. 11,10 Vîrsta a treia (reluare). 11,35 Caleidoscop cetățenesc. 12,00 Ora de muzică. 13,00 Studioul de literatură (reluare). 14,00 Actualități. 14,10 Medicina pentru toți. 14,30 Casa și grădina. 14,50 Preuniversitaria. 15,30 Telescoală. 16,00 Muzica pentru toți. 16,20 Conviețuire. 16,50 Noi și calculatorul. 17,05 Melodii populare. 17,30 Ferestre spre lume. 18,00 Campionatul mondial de natație. Înregistrare de la Perth (Australia). 19,00 Puncte de vedere. Astăzi: Guvernul. 19,40 Desene animate. 20,00 Actualități. 21,00 Cronica Parlamentului. 21,15 Telecinemateca: „Șoimul maltez”. Producție a studiourilor americane. 23,00 Actualități. 23,10 Salut prietenii!

● Cumpăr înscriere Tv color, până la nr. 1050. Telefon 476 19. (2691)

● Cumpăr înscriere Tv color, până la nr. 1000. Telefon 286 21, orele 17—20. (2693)

● Cumpăr urgent garsonieră (valută). Telefon 469 21, orele 17—20. (2694)

● Vind butelie nouă, dublă, rusească. Telefon 732 36. (2697)

● Vind combină profesională japoneză Sharp-Stereo 50-W. Telefon 448 66, orele 14—17. (2698)

● Vind Tv Grundig Super Color diagonala 67 cm. Str. Ștefan cel Mare nr. 134, bl. H, ap. 8, după ora 16. (2699)

DIVERSE

● Meditez matematică admițere treptele I și a II-a. Eventual probă gratuită. Adresați telefon 466 08. (2696)

● Filmări video ocazii — Panasonic. Calitate garantată. Telefon 321 13. (2672)

● Mulțumim inițiativei zonal-geografice „SIBIENI PAFISTI” pentru contribuția adusă la darurile de Crăciun pentru copiii unității noastre.

Sindicatul liber — Autobaza U.J.C.C. Sibiu (2702)

● Mulțumesc d-lui director Luca de la Casa de copii din Boita pentru sprijinul acordat familiei mele.

Fița Maria

● Mulțumesc d-lui director de la „Firul Roșu” Tâlmăciu pentru angajarea fetelor mele și înțelegerea acordată mie. Dumnezeu să-i dea sănătate. (2703)

Fița Maria

SPORT... SPORT...

Atenția tuturor este îndreptată spre îndepărtata Australia, unde se desfășoară C.M. de natație.

În prima zi, naționala noastră a dispus de China cu 13—4.

A urmat un loc 3 la ștafeta de 4x50, dar fără ca proba să fie în concurs, deci fără medalii.

La polo, rolul Chinei a fost luat de România în meciul cu Iugoslavia, pierdut cu 16—6 subliniind parca diferența dintre nivelele de trai existente între cele două țări vecine și prietene.

În rest, deziluzii, deși așteptările au fost mai optimiste. Ne întrebăm unde au dispărut o Anca Pătrășcoiu, o Tamara Costache, o Noemi Lung, ș.a.?

Întrecerile sînt dominate de nume necunoscute ca Iang Lung și Fan Iung Iang din China.

Trecînd la fotbal, atenția tuturor este atrasă de campionatul italian, prezent în buletinele pronosticistilor. Vă prezentăm în continuare re-

zultatele concursului pronostic:

Atalanta — Cesena 3—0 1

Fiorentina — Lazio 1—1 X

Bologna — Milan 1—1 X

Bari — Pisa 2—0 1

Internationale — Genova 2—1 1

Parma — Lecce 0—0 X

Juventus — Napoli 1—0 1

Roma — Cagliari 0—0 X

Sampdoria — Torino 1—2 2

Foggia — Ancona 2—0 1

Modena — Reggiana 0—0 X

Padova — Cremonese 0—1 2

Triestina — Udinese 1—1 X

De reținut:

— surprizele: victoria lui Torino pe terenul liderului clasamentului Sampdoria și egalul ultimei clasate Cagliari la o formație cu pretenții, Roma, cât și succesul echipei elevului Răducioiu — Bari, asupra echipei profesorului Lucescu — Pisa, și a evoluției slabe a formației lui Lăcătuș — Fiorentina.

La campionatul mondial de hochei juniori, gr. B, reprezentanta României s-a clasat pe locul 5, înfrînd în ultima zi Olanda, cu care a terminat la egalitate 3—3.

BASA

Către cititorii ziarului „21-RADICAL”

În urma scumpirilor succesive ale hirtiei și execuției tiparului, AM FOST OBLIGAȚI să modificăm prețul ziarului la 3 LEI-UN EXEMPLAR.

Abonamentul lunar va fi 66 lei, trimestrial — 198 lei. Orice anunț de mică publicitate se va taxa la jumătate, iar prețul reclamelor — prin negocieri, pornind de la o diminuare cu 10% față de prețurile practicate de alte publicații.

21-RADICAL — cotidian de atitudine cetățenească, independent față de orice orientare partidică;

21-RADICAL — cotidian al adevărului;

21-RADICAL — cotidian al informațiilor fără compromisiuri;

21-RADICAL — cotidian al luptei pentru o societate nouă românească, FARA UMILINȚĂ.

Abonamentele se fac la toate oficiile poștale și la sediul redacției.

Prețul unui exemplar pentru abonamente colective este de 2 lei.

COLEGIUL DE REDACȚIE

Traian SUCIU — redactor șef (tel. 181 08); Ean Ioan BOGDAN — sociale (159 98); Lucian FILIP — învățămînt-cultură (159 98); Eugen IORDANESCU — evenimente (181 18); Radu STANESE — secretariat red. (181 18).